

Sygn. akt VII U 1479/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 kwietnia 2022r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Agnieszka Stachurska

Protokolant: st. sekretarz sądowy Anna Bańcerowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 marca 2022r. w Warszawie

sprawy K. E.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z udziałem (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą we W.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania K. E.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 23 lipca 2021 roku, nr (...) - (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, że K. E. jako pracownik płatnika składek (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą we W. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 1 października 2020r.;

2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. na rzecz K. E. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

sędzia Agnieszka Stachurska

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. w decyzji z dnia 23 lipca 2021r., nr (...) - (...), wydanej na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1, art. 68 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 83 k.c., stwierdził, że K. E., jako pracownik płatnika składek (...) sp. z o.o. sp.k., nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od 1 października 2020r.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że zgłoszenie K. E. nastąpiło w okresie, kiedy była już w ciąży, zatem z góry było wiadomo, że postanowienia umowy o pracę z 25 września 2020r. nie będą mogły być realizowane z uwagi na zbliżający się okres związany z macierzyństwem oraz potencjalną niezdolnością do pracy przypadającą na okres ciąży. W ocenie organu rentowego, wobec ustalonych w sprawie okoliczności, trudno nie odnieść wrażenia, że zatrudnienie ubezpieczonej miało na celu jedynie zapewnienie odpowiednio wysokich świadczeń z ubezpieczeń społecznych, których niewątpliwie ubezpieczona nie otrzymywałaby w takiej wysokości, gdyby kontynuowała wykonywanie działalności gospodarczej. Dodatkowo podkreślone została, że K. E. od 2019 roku współpracowała z R4S sp. z o.o. sp.k., która jest powiązana z płatnikiem składek i nadal ta współpraca jest kontynuowana na podstawie

umowy zlecenia. Choć nie wynika to z dokumentacji, należy przyjąć, że odbywało się to w ramach prowadzonej przez ubezpieczoną działalności gospodarczej. Ponadto organ rentowy zwrócił uwagę na okoliczność, że strony nie przedstawiły materialnych dowodów świadczenia pracy przez ubezpieczoną ani wiarygodnych świadków, którzy mogliby potwierdzić jej wykonywanie w ramach stosunku pracy przez okres 4 miesięcy, w pełnym wymiarze czasu pracy. Inną okolicznością, na którą wskazał organ rentowy jest to, że ubezpieczona została zatrudniona na stanowisku nowoutworzonym w sytuacji, gdy spółka działa od 2017 roku, a od momentu niezdolności ubezpieczonej do pracy na jej miejsce nie zatrudniono innej osoby (decyzja ZUS z 23 lipca 2021r. – akta ZUS).

W dniu 7 września 2021r. K. E., zastępowana przez pełnomocnika, wniosła odwołanie od wskazanej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W., wnosząc o:

- zmianę decyzji i stwierdzenie, że od 1 października 2020r. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek (...) sp. z o.o. sp.k. z siedzibą we W. z podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w wysokości 11.219,00 zł;
- zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Ubezpieczona zarzuciła decyzji:

- błędne ustalenie stanu faktycznego polegające na przyjęciu, że faktycznie nie świadczyła pracy na podstawie umowy o pracę zawartej z (...) sp. z o.o. sp.k. z siedzibą we W., podczas gdy praca była realnie wykonywana;
- naruszenie prawa materialnego, tj. art. 83 § 1 k.c. w zw. z art. 300 k.p. poprzez niewłaściwe zastosowanie i uznanie, że umowa o pracę z (...) sp. z o.o. sp.k. z siedzibą we W. była zawarta dla pozorów, w szczególności że z uwagi na stan ciąży „z góry było więc wiadomo, że postanowienia umowy o pracę z 25.09.2020 r. nie będą mogły być realizowane z uwagi na zbliżający się okres związany z macierzyństwem”, podczas gdy z okoliczności faktycznych wynika, że K. E. świadczyła pracę na podstawie umowy o pracę, a jej zawarcie przez kobietę w ciąży nie stanowi obejścia prawa i jest prawnie dozwolone;
- naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 77 § 1 w zw. z art. 7 k.p.a. poprzez ich niezastosowanie i naruszenie zasady prawdy obiektywnej i rzetelnego rozpatrzenia materiału dowodowego.

Uzasadniając odwołanie ubezpieczona wskazała, że organ rentowy oparł wydaną decyzję na ustaleniu faktycznym, że stosunek pracy w rzeczywistości nie istniał, a ona nie świadczyła pracy na rzecz (...) sp. z o.o. sp.k. Ustalenie to, zgodnie ze stanowiskiem strony odwołującej, jest nieprawdziwe. Ponadto, zdaniem organu rentowego nie przedstawiono żadnych dowodów potwierdzających świadczenie pracy przez ubezpieczoną, podczas gdy takie dowody zostały złożone, a organ rentowy po powzięciu wątpliwości nie zwrócił się o ich uzupełnienie.

W dalszej części uzasadnienia odwołania pełnomocnik ubezpieczonej wyjaśnił, że na podstawie umowy o pracę zawartej z płatnikiem składek w dniu 25 września 2020r. ubezpieczona została zatrudniona na stanowisku starszego konsultanta ds. PR i PA. Pracodawca powierzył jej obowiązki związane m.in. z tworzeniem strategii i planów komunikacji dla obecnych i potencjalnych klientów agencji, reprezentowanie agencji na zewnątrz, kontaktem z mediami oraz planowaniem pracy podległego zespołu. Ubezpieczona już wcześniej współpracowała z podmiotem związanym z płatnikiem – R4S sp. z o.o. sp.k. Od początku zatrudnienia miała możliwość świadczenia pracy zdalnie, z miejsca zamieszkania w W.. Współpracowała bezpośrednio głównie z M. S. w ramach bieżącej obsługi projektów i częściowo z A. C. w ramach omawiania warunków współpracy przy prowadzonych projektach i rozliczaniu działań. M. S. sprawował przy tym bezpośredni nadzór nad pracą wykonywaną przez ubezpieczoną i był przez nią na bieżąco informowany o postępach w realizacji działań. Od 5 lutego 2021r. ubezpieczona stała się niezdolna do pracy, na skutek czego do organu wpłynął wniosek o wypłatę zasiłku chorobowego, a potem wniosek o wypłatę zasiłku macierzyńskiego za okres od 20 kwietnia 2021r. do 3 maja 2022r.

Uwzględniając powołane okoliczności, pełnomocnik ubezpieczonej wskazał, że zaskarżona decyzja jest w oczywisty sposób wadliwa, bowiem stosunek prawny łączący ubezpieczoną z płatnikiem składek spełnia wszystkie cechy stosunku pracy w myśl art. 22 k.p., stanowiąc tym samym pracowniczy tytuł podlegania ubezpieczeniom społecznym. Ponadto pełnomocnik zakwestionował podniesioną przez organ rentowy okoliczność zawarcia przez ubezpieczoną umowy o pracę w okresie ciąży. Zdaniem pełnomocnika ubezpieczonej, nie sposób czynić zarzutu K. E., że podjęła pracę będąc w ciąży, gdyż zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem taka okoliczność nie świadczy o zamiarze obejścia praca (odwołanie z dnia 2 września 2021r., k. 4-13 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 4 października 2021r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. wniósł o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, a uzasadniając swe stanowisko powołał się na ustalenia dokonane w toku postępowania wyjaśniającego oraz przytoczył argumenty stanowiące podstawę wydania zaskarżonej decyzji, wskazując przy tym, że argumentacja powołana w odwołaniu nie prowadzi do zmiany wyrażonego w decyzji stanowiska (odpowiedź na odwołanie z dnia 4 października 2021r., k. 40-43 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

K. E. w okresie od 1 września 2009r. do 30 września 2020r. prowadziła pozarolniczą działalność gospodarczą pod nazwą S. F. K. E.. W ramach tej działalności, od 2019 roku współpracowała na podstawie umowy zlecenia z R4S sp. z o. o. sp.k. w zakresie tworzenia ofert, obsługi klientów oraz udziału w postępowaniach przetargowych. Do zadań ubezpieczonej należało również przygotowywanie harmonogramów współpracy, kontakty z klientami, kierowanie pracami podległego jej zespołu, a także monitorowanie prac legislacyjnych. Ubezpieczona wystawiała ww. spółce faktury VAT, które w kolejnych miesiącach opiewały na kwotę 13.050 zł netto (16.051,50 zł brutto). W rozmowach z dyrektorem P. K. ubezpieczona informowała o swoich planach życiowych – o zawarciu małżeństwa, o planowanej budowie domu i zamiarze powiększenia rodziny oraz sygnalizowała, że chciałaby mieć stabilne zatrudnienie. Otrzymała informację zwrotną, że istnieje taka możliwość, ale z racji tego, że nastąpiła pandemia, to do tego tematu nie powracano. W późniejszym czasie propozycja stabilnego zatrudnienia na podstawie umowy o pracę została ubezpieczonej złożona przez M. W. (1) – jednego z członków zarządu (...) sp. z o.o., która jest współnikiem – komplementariuszem (...) sp. z o.o. sp.k. z siedzibą we W., uprawnionym do jej reprezentowania (zeznania ubezpieczonej, k. 104 verte - 105 a.s., k. 106 verte - 107 a.s.; zeznania M. S., k. 105 verte a.s., k. 107 - 108 a.s.; odpis z (...) akta ZUS; odpis z (...) sp. z o.o., k. 63-65 a.s.; odpis z (...) sp. z o.o. sp.k., k. 66-68 a.s.; faktury VAT, k. 36 – 38 a.s.).

(...) sp. z o.o. z siedzibą we W. została zarejestrowana w KRS w dniu 27 lutego 2017r., natomiast (...) sp. z o.o. sp.k. z siedzibą we W. w dniu 28 lutego 2017r. Prezesem zarządu pierwszej ze wskazanych spółek jest M. S., natomiast członkiem zarządu M. W. (1). Ww. spółki kapitałowo i osobowo są powiązane z R4S sp. z o.o. sp. k. Wszystkie prowadzą działalność o takim samym profilu, z tym że grono ich klientów nie pokrywa się w pełni (zeznania ubezpieczonej, k. 104 verte - 105 a.s., k. 106 verte - 107 a.s.; zeznania M. S., k. 105 verte a.s., k. 107 - 108 a.s.; odpis z (...) akta ZUS; odpis z (...) sp. z o.o., k. 63-65 a.s.; odpis z (...) sp. z o.o. sp.k., k. 66-68 a.s.).

Motywy złożenia K. E. propozycji zatrudnienia w (...) sp. z o.o. sp.k. było to, że osoby reprezentujące tę spółkę miały plany jej rozwoju i obsługi międzynarodowych projektów, a ubezpieczona, pracując dla R4S sp. z o.o. sp.k. dała się poznać jako bardzo dobry organizator oraz osoba o wysokim poziomie przygotowania merytorycznego. Poza tym bardzo dobrze zna język angielski, co dla spółki było istotne wobec planów związanych z jej rozwojem (zeznania ubezpieczonej, k. 104 verte - 105 a.s., k. 106 verte - 107 a.s.; zeznania M. S., k. 105 verte a.s., k. 107 - 108 a.s.; zeznania M. W. (1), k. 105 verte a.s., k. 108 a.s.).

W dniu 25 września 2020r. K. E. zawarła z (...) sp. z o.o. sp.k. z siedzibą we W. umowę o pracę, na podstawie której została zatrudniona na stanowisku starszego konsultanta ds. PR i PA, na czas nieokreślony, w pełnym wymiarze czasu pracy oraz za wynagrodzeniem w wysokości 11.219,00 zł. W treści umowy wskazano, że obowiązki ubezpieczonej to: odpowiedzialność za tworzenie strategii planów komunikacji dla obecnych i potencjalnych klientów

agencji, w tym udział w projektach przetargowych; reprezentowanie agencji na zewnątrz, bieżący kontakt i udział w spotkaniach z klientami; zarządzanie projektami i stały nadzór nad obsługą klientów; utrzymywanie stałego kontaktu z członkami zarządu w ramach obsługi klientów agencji; nadzór nad jakością materiałów merytorycznych, wizerunkowych i informacyjnych; kontakt z mediami; realizowanie założonych celów kwartalnych; planowanie pracy podległego zespołu; motywowanie pracowników i rozliczanie ze zleconych zadań; raportowanie efektów działań zespołu; wyznaczanie celów kwartalnych dla członków zespołu; rozwijanie merytorycznie i kompetencyjnie członków zespołu; przyznawanie nagród kwartalnych dla członków zespołu (kopia umowy o pracę z 25 września 2020r. – akta ZUS).

W dniu zawarcia umowy o pracę ubezpieczona była w ciąży, ale nie przekazała tej informacji pracodawcy. Z uwagi na problemy z tarczycą, wczesny etap ciąży oraz konieczność odbycia badań prenatalnych była powściągliwa w dzieleniu się informacją o swoim stanie (zeznania ubezpieczonej, k. 104 verte - 105 a.s., k. 106 verte - 107 a.s.).

Ubezpieczona w dniu 1 października 2020r. uzyskała orzeczenie lekarza medycyny pracy o braku przeciwwskazań do podjęcia pracy na stanowisku starszego konsultanta ds. PR i PA (orzeczenie lekarskie nr (...) – akta ZUS). Ponadto w tej samej dacie odbyła szkolenie wstępne w dziedzinie BHP (karta szkolenia wstępnego w dziedzinie BHP – akta ZUS).

W okresie zatrudnienia w (...) sp. z o.o. sp.k. K. E. zajmowała się przygotowywaniem ofert dla potencjalnych klientów. W tym celu najpierw spotykała się z klientem, a dopiero potem opracowywała ofertę, którą konsultowała z M. S. lub z M. W. (1). Następnie członkowie zarządu przekazywali ofertę klientowi, a w dalszej kolejności było organizowane spotkanie, podczas którego ubezpieczona dokonywała prezentacji oferty. Często podczas takiej prezentacji towarzyszyli jej M. S. albo M. W. (1). Jednym z kontraktów, który spółka chciała zawrzeć, a nad którym ubezpieczona pracowała, głównie w okresie listopad – grudzień 2020r., była kontrakt z dużą (...) firmą (...). Kampania była zaplanowana na kraje Unii Europejskiej i dzięki pracy oraz zaangażowaniu ubezpieczonej istniało duże prawdopodobieństwo podpisania przez pracodawcę ubezpieczonej tego kontraktu. Poza tym ubezpieczona była odpowiedzialna za monitorowanie działań podejmowanych w ramach czterech projektów już realizowanych przez (...) sp. z o.o. sp.k. - na rzecz I., A. P., (...) S.A. oraz A.. W I. zajmowała się działaniami związanymi z monitorowaniem rynku. Dla A. P. była planowana wiosenna kampania informacyjna i ubezpieczona brała w tym udział. W ramach pozostałych projektów, którymi się zajmowała, była odpowiedzialna za przygotowanie harmonogramu, monitorowanie działań, a także zaplanowanie kampanii informacyjnej. Ponadto, organizowała konferencję prasową i w ramach przygotowań była odpowiedzialna m.in. za wyszukanie miejsca, gdzie się ona odbędzie, a także za przygotowanie skryptu dla członków zarządu klienta na temat zasad zachowania podczas takiej konferencji. Poza tym zadaniem ubezpieczonej było poprowadzenie tej konferencji (zeznania ubezpieczonej, k. 104 verte - 105 a.s., k. 106 verte - 107 a.s.; zeznania M. S., k. 105 verte a.s., k. 107 - 108 a.s.; zeznania M. W. (1), k. 105 verte a.s., k. 108 a.s.; zeznania świadka A. S., k. 105 verte – 106 a.s.).

W ramach powierzonych przez pracodawcę obowiązków ubezpieczona współpracowała z innymi osobami wykonującymi pracę na rzecz (...) sp. z o.o. sp.k. m.in. z A. S., K. M., M. W. (2), K. O., A. C., B. T.. Kontakt odbywał się albo telefonicznie, mailowo bądź poprzez komunikator WhatsApp, natomiast spotkania były organizowane na platformie Zoom lub T.. Podczas tych spotkań omawiano plany działania i materiały przygotowywane dla klientów. Poza tym ww. platformy służyły do kontaktów z klientami (korespondencja e-mail, k. 21-23 a.s.; wydruki korespondencji z komunikatora WhatsApp, k. 24-35 a.s.; zeznania ubezpieczonej, k. 104 verte - 105 a.s., k. 106 verte - 107 a.s.; zeznania M. S., k. 105 verte a.s., k. 107 - 108 a.s.; zeznania M. W. (1), k. 105 verte a.s., k. 108 a.s.; zeznania świadka A. S., k. 105 verte – 106 a.s.).

Od początku zatrudnienia K. E. polecono wykonywanie pracy w formie zdalnej w związku z zagrożeniem wywołanym przez pandemię (...).19. Ubezpieczona wykonywała pracę w taki właśnie sposób w godzinach 9:00-17:00. Pozostawała w tych godzinach w bieżącym kontakcie z członkami zarządu oraz współpracownikami. Jej praca była nadzorowana przez członków zarządu, przede wszystkim przez M. S.. Ubezpieczona raportowała zarządowi wykonanie obowiązków, a przygotowane przez nią oferty, plany i strategie wymagały finalnego zatwierdzenia przez przełożonych, którzy uczestniczyli w spotkaniach z klientami, w których brała udział także K. E.. Ubezpieczona podpisywała listę obecności.

Dokonywała tego w elektronicznym dokumencie E. albo W. (polecenie pracy zdalnej, k. 14 a.s.; korespondencja e-mail, k. 21-23 a.s.; wydruki korespondencji z komunikatora WhatsApp, k. 24-35 a.s.; listy obecności, k. 15 – 20 a.s.; zeznania ubezpieczonej, k. 104 verte - 105 a.s., k. 106 verte - 107 a.s.; zeznania M. S., k. 105 verte a.s., k. 107 - 108 a.s.; zeznania M. W. (1), k. 105 verte a.s., k. 108 a.s.; zeznania świadka A. S., k. 105 verte – 106 a.s.).

Za wykonywaną pracę K. E. otrzymywała wynagrodzenie przelewem na rachunek bankowy. Ponadto pracodawca przyznawał jej nagrody pieniężne za zaangażowanie w wypełnianie obowiązków pracowniczych w kwocie 1.575 zł brutto za miesiące październik 2020r. – styczeń 2021r. oraz kwocie 1.350 zł brutto za miesiąc luty 2021r. (zeznania ubezpieczonej, k. 104 verte - 105 a.s., k. 106 verte - 107 a.s.; zaświadczenie o zarobkach z 25 czerwca 2021r., potwierdzenie wypłaty wynagrodzenia, informacje o przyznaniu nagrody – akta ZUS).

Równolegle do zatrudnienia w (...) sp. z o.o. sp.k. ubezpieczona realizowała prace na rzecz R4S sp. z o.o. sp.k., przy czym na podstawie umowy zlecenia z tą spółką, która opiewała na kwotę 500 zł, jej zadaniem było jedynie monitorowanie czynności, jakie w tej spółce dotychczas realizowała oraz wsparcie. Od czasu zatrudnienia w (...) sp. z o.o. sp.k., w R4S sp. z o.o. sp.k. nie obsługiwała klientów (zeznania ubezpieczonej, k. 104 verte - 105 a.s., k. 106 verte - 107 a.s.; zeznania świadka A. S., k. 105 verte – 106 a.s.).

W okresie zatrudnienia K. E., na przełomie października i listopada 2020 roku zaczęły pojawiać się niekorzystne artykuły w prasie na temat R4S sp. z o.o. sp.k. Członkowie zarządu M. W. (1) i M. S. mieli nadzieję, że dojdzie do wyciszenia sprawy i początkowo niekorzystna atmosfera, jaka powstała wokół wszystkich spółek powiązanych kapitałowo i osobowo, ulegnie zmianie. Tak się jednak nie stało. Klienci spółek, także (...) sp. z o.o. sp. k., zaczęli wycofywać się ze współpracy, a ci którzy planowali podpisanie kontraktów, jak np. B., ostatecznie zrezygnowali z tego. W związku z tymi okolicznościami (...) sp. z o.o. sp.k. najpierw wstrzymała rekrutację, a potem zaczęła dokonywać zwolnienia osób, które dla spółki pracowały. Podobnie było w R4S sp. z o.o. sp.k. Wobec powyższego ubezpieczona miała coraz mniej klientów, którymi się zajmowała oraz ofert, które polecono jej przygotować. Pracodawca w jej przypadku nie dokonał rozwiązania umowy o pracę, gdyż ubezpieczona była pracownikiem o najwyższych kwalifikacjach i z jej pracą wiązano plany na przyszłość, jeśli nie w (...) sp. z o.o. sp.k., to w nowej spółce, o której M. S. i M. W. (1) coraz częściej zaczęli myśleć. Ponadto ubezpieczona była w ciąży. Informacja o jej stanie w trakcie zatrudnienia dotarła do pracodawcy. Ostatecznie w 2021 roku członkowie zarządu spółki podjęli decyzję o jej likwidacji i zaczęli tworzyć nową markę (zeznania ubezpieczonej, k. 104 verte - 105 a.s., k. 106 verte - 107 a.s.; zeznania M. S., k. 105 verte a.s., k. 107 - 108 a.s.; zeznania M. W. (1), k. 105 verte a.s., k. 108 a.s.; zeznania świadka A. S., k. 105 verte – 106 a.s.).

W dniu 5 lutego 2021r. K. E. stała się niezdolna do pracy i trwało to do dnia porodu, tj. do 20 kwietnia 2021r. (fakt bezsporny). W zastępstwie za ubezpieczoną nie został zatrudniony inny pracownik. Z uwagi na sytuację w spółce, te obowiązki ubezpieczonej, które wymagały kontynuacji, przejęli częściowo M. S. oraz ci, którzy jeszcze dla spółki pracowali (zeznania ubezpieczonej, k. 104 verte - 105 a.s., k. 106 verte - 107 a.s.; zeznania M. S., k. 105 verte a.s., k. 107 - 108 a.s.; zeznania M. W. (1), k. 105 verte a.s., k. 108 a.s.).

W związku ze zgłoszeniem roszczenia o wypłatę zasiłku chorobowego na rzecz K. E., Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. wszczął z urzędu postępowanie w sprawie podlegania ubezpieczeniom społecznym, o czym zawiadomił ubezpieczoną i płatnika składek pismami z 5 maja 2021r. Po jego przeprowadzeniu wydał w dniu 23 lipca 2021r. decyzję nr (...), w której stwierdził, że K. E., jako pracownik płatnika składek (...) sp. z o.o. sp.k., nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od 1 października 2020r. (zawiadomienia o wszczęciu postępowania z 25 maja 2021r., decyzja ZUS z 23 lipca 2021r. – akta ZUS).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dokumentów oraz zeznań świadka i stron. Dokumenty, złożone przez ubezpieczoną oraz te, które zostały stworzone przez organ rentowy, Sąd ocenił jako wiarygodne. Z uwagi na to, że strony sporu nie zgłosiły zastrzeżeń wobec ich formy i treści, to Sąd uwzględniając zeznania świadka i stron, z których wynikają te same okoliczności, poczynił na podstawie tych dokumentów ustalenia faktyczne.

Jako wiarygodne Sąd ocenił zeznania A. S.. Świadek w okresie zatrudnienia ubezpieczonej miała zawartą umowę o dzieło z (...) sp. z o.o. sp.k. i współpracowała z ubezpieczoną. Miała zatem wiedzę o tym, czym zajmowała się K. E., gdzie i w jaki sposób świadczyła pracę oraz pod czyim kierownictwem. Dodatkowo z zeznań świadka wynika, potwierdzona przez strony, okoliczność niepochlebnych artykułów prasowych o spółce R4S, wynikających z tego kłopotów tej spółki oraz (...) sp. z o.o. sp.k., jak również związanych z tym zwolnień, które dotyczyły także i świadka. Na te same okoliczności odnośnie ww. kwestii wskazali również K. E. oraz M. S. i M. W. (1). Sąd nie miał podstaw, aby zeznaniom w ww. zakresie – tak w przypadku świadka, jak i stron - odmówić wiarygodności. Z uwagi na ich spójność zostały one ocenione jako zasługujące na wiarę. Dodatkowo, w przypadku A. S., Sąd miał na względzie, że A. S. przestała pracować dla spółek R4S sp. z o.o. sp.k. i (...) sp. z o.o. sp.k. Nie miała zatem żadnego interesu, by okoliczności związane z zatrudnieniem bądź problemami ww. spółki przedstawić niezgodnie z rzeczywistością.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Sporne w rozpatrywanej sprawie było to, czy K. E. od dnia 1 października 2020r. realizowała umowę o pracę u płatnika składek (...) sp. z o.o. sp.k. i czy z tego tytułu powinna podlegać obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym. Aby tę kwestię rozstrzygnąć należy dokonać szczegółowej wykładni przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2021r., poz. 423), zwanej dalej ustawą systemową. Art. 6 ust. 1 pkt 1 tej ustawy stanowi, że obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami, z wyłączeniem prokuratorów. W myśl art. 13 pkt 1 ustawy systemowej następuje to od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania. O tym jednak, czy dany stosunek prawny łączący dwa podmioty może być uznany za stosunek pracy, rozstrzygają przepisy prawa pracy. Stosownie do treści definicji zawartej w art. 2 kodeksu pracy (tekst jedn. Dz.U. z 2020r., poz. 1320, dalej: k.p.) pracownikiem jest osoba zatrudniona między innymi na podstawie umowy o pracę. Użyty w powyższym przepisie zwrot „zatrudniona” oznacza istnienie między pracownikiem a pracodawcą szczególnej więzi prawnej o charakterze zobowiązaniowym, tj. stosunku pracy. Istotą tegoż stosunku jest – w świetle art. 22 § 1 k.p. – uzewnętrznienie woli umawiających się stron, z których jedna deklaruje chęć wykonywania pracy określonego rodzaju w warunkach podporządkowania pracodawcy, natomiast druga – stworzenia stanowiska pracy i zapewnienia świadczenia pracy za wynagrodzeniem. Celem i zamiarem stron umowy o pracę winna być każdorazowo faktyczna realizacja treści stosunku pracy, przy czym oba te elementy wyznaczają: ze strony pracodawcy – realna potrzeba ekonomiczna i umiejętności pracownika, zaś ze strony pracownika – ekwiwalentność wynagrodzenia uzyskanego za pracę.

Dla stwierdzenia, czy zaistniały podstawy do objęcia pracownika ubezpieczeniem społecznym, w świetle powołanych przepisów, wymagane jest ustalenie, czy zatrudnienie miało charakter rzeczywisty i polegało na wykonywaniu pracy określonego rodzaju, na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem, czyli w warunkach określonych w art. 22 § 1 k.p.

W rozpatrywanej sprawie organ rentowy powołał się na art. 83 k.c., wskazując że zawarta między stronami umowa o pracę z dnia 25 września 2020r. jest nieważna jako czynność pozorna. Sąd, z uwagi na okoliczność, że taką oceną nie jest związany, badał czy w odniesieniu do spornego stosunku pracy nie zaistniały podstawy do stwierdzenia nieważności oświadczeń stron nie tylko w oparciu o powołany przepis, ale również na podstawie art. 58 k.c. Art. 83 § 1 k.c. stanowi, że nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozorów. Pozorność umowy wyraża się w braku zamiaru wywołania skutków prawnych przy jednoczesnym zamiarze stworzenia okoliczności mających na celu zmylenie osób trzecich. Istotne znaczenie ma tu niezgodność między pierwotnym aktem woli, a jego uzewnętrznieniem. Należy odróżnić przy tym nieważność spowodowaną pozornością czynności prawnej od nieważności czynności prawnej mającej na celu obejście ustawy (art. 58 § 1 k.c.). Czynność prawna mająca na celu obejście ustawy polega na takim ukształtowaniu jej treści, które z formalnego punktu widzenia nie sprzeciwia się ustawie, ale w rzeczywistości zmierza do zrealizowania celu, którego osiągnięcie jest przez ustawę zakazane. Pojęcia obejścia prawa i pozorności są sobie znaczeniowo bliskie i niejednokrotnie pokrywają się. Ustalenie, czy umowa zmierza do obejścia prawa, czy jest pozorna wymaga poczynienia konkretnych ustaleń faktycznych dotyczących okoliczności jej zawarcia, celu jaki strony zamierzały osiągnąć, charakteru wykonywanej pracy i zachowania koniecznego elementu stosunku pracy, jakim jest wykonywanie pracy podporządkowanej (uchwała

Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 1995 roku, sygn. akt I PZP 7/95, OSNAPiUS 18/95, poz. 227, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1997 roku, sygn. akt I PKN 276/97, OSNAPiUS13/98, poz. 397). Czynność prawna może być również sprzeczna z zasadami współżycia społecznego, przez które rozumie się na ogół obowiązujące w stosunkach między ludźmi reguły postępowania, które za podstawę mają uzasadnienie ocenne, a nie prawne. Odwołują się one do powszechnie uznawanych w całym społeczeństwie lub w danej grupie społecznej wartości i ocen właściwego, przyzwoitego, rzetelnego, lojalnego czy uczciwego zachowania. Zasady te obejmują nie tylko reguły moralne, lecz także obyczajowe (por. np. Z. Radwański (w:) System prawa prywatnego, t. 2, 2002, s. 240 i n.; M. Safjan (w:) K. Pietrzykowski, Komentarz, t. I, 2008, s. 327).

W orzecznictwie utrwalony jest pogląd, sformułowany w oparciu o treść cytowanego art. 83 k.c., zgodnie z którym zamiar nawiązania stosunku ubezpieczenia społecznego, bez rzeczywistego wykonywania umowy o pracę, świadczy o fikcyjności zgłoszenia do pracowniczego ubezpieczenia społecznego. W sytuacji, w której stronom umowy o pracę przyświeca jedynie intencja włączenia do ubezpieczenia społecznego (i uzyskanie świadczeń płynących z tego ubezpieczenia) pod pozorem zatrudnienia, bez jego rzeczywistego wykonywania (art. 83 § 1 k.c. w zw. z art. 300 k.p.), zawarcie umowy o pracę nie może rodzić skutków prawnych i stanowić podstawy do uznania, że osoba, która zawarła taką umowę podlega ubezpieczeniu społecznemu pracowników. Jednocześnie, a contrario do powyższego, przyjmuje się, że nie można stwierdzić pozorności oświadczeń woli o zawarciu umowy o pracę, w sytuacji, gdy pracownik podjął pracę i ją wykonywał, a pracodawca pracę tę przyjmował (zob. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 12 maja 2011r., II UK 20/11; z dnia 19 października 2007r., II UK 56/07; z dnia 5 października 2005r., I UK 32/05; wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 11 lutego 2014r., III AUa 929/13). Dla objęcia ubezpieczeniem społecznym z tytułu wykonywania pracy zasadnicze znaczenie ma więc nie to, czy umowa o pracę została zawarta i czy jest ważna (jako nienaruszająca art. 83 § 1 k.c.), lecz tylko to, czy strony umowy pozostawały w stosunku pracy (art. 8 ust. 1 u.s.u.s.). O tym zaś, czy strony istotnie w takim stosunku pozostawały i stosunek ten stanowi tytuł ubezpieczeń społecznych, nie decyduje samo formalne zawarcie umowy o pracę, wypłata wynagrodzenia, przystąpienie do ubezpieczenia i opłacenie składki, wystawienie świadectwa pracy, ale faktyczne i rzeczywiste realizowanie elementów charakterystycznych dla stosunku pracy (essentialia negotii), a wynikających z art. 22 § 1 k.p. Dla objęcia obowiązkowymi ubezpieczeniami społecznymi wymagane jest zatem ustalenie, czy zatrudnienie miało charakter rzeczywisty i polegało na wykonywaniu odpłatnej pracy określonego rodzaju, na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem.

Weryfikując zaprezentowane w przedmiotowej sprawie stanowisko Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Sąd dokonał ustaleń w oparciu o dowody zaoferowane przez strony oraz zgromadzone w toku postępowania wyjaśniającego przed organem rentowym, w wyniku czego ostatecznie podzielił w pełnym zakresie stanowisko strony odwołującej się. Z przeprowadzonych dowodów wynika, że K. E. została zatrudniona w (...) sp. z o.o. sp.k. na stanowisku starszego konsultanta ds. PR i PA, przy czym przed zawarciem spornej umowy o pracę współpracowała z powiązaną z nią R4S sp. z o.o. sp.k. w ramach działalności gospodarczej. Zatrudnienie ubezpieczonej, zgodnie z ocenionymi jako wiarygodne zeznaniami stron, było związane z jednej strony z planowanym rozwojem spółki, szczególnie na rynku międzynarodowym, z drugiej zaś wiązało się z planami ubezpieczonej, których nie ukrywała. Ubezpieczona informowała, że ze względu na zawarcie małżeństwa, plany powiększenia rodziny oraz budowy domu, chciałaby mieć stabilne zatrudnienie i ta okoliczność w żadnym razie nie może być oceniona jako naganna. Ubezpieczona miała pełne prawo do tego, by ze względu na wskazane okoliczności, w tym zamiar urodzenia dziecka, oczekiwać nawiązania współpracy na innej zasadzie niż dotychczasowa, obowiązująca w relacji z R4S sp. z o.o. sp.k. Powody tego mogły być różne – z jednej strony stabilność zatrudnienia, z drugiej pewność powrotu do pracy po zakończeniu urlopu macierzyńskiego, a także gwarancje związane z zatrudnieniem na umowę o pracę dla kobiet w ciąży, określone w kodeksie pracy. Wśród tych powodów mogło być również oczekiwanie istnienia tytułu do ubezpieczeń i wiążące się z tym prawo do świadczeń na wypadek choroby i macierzyństwa. Z tym ostatnim powodem, który mógł zdecydować i najpewniej zdecydował o działaniach ubezpieczonej, organ rentowy wiązał konieczność wykluczenia z ubezpieczeń, trzeba jednak podkreślić, że ubezpieczona – nawet, jeśli od 2019r. współpracowała z R4S sp. z o.o. sp.k. jako prowadząca działalność gospodarczą – miała prawo dokonać zmiany podmiotu, dla którego pracuje oraz formy współpracy z działalnością gospodarczej na umowę o pracę, która daje pewne gwarancje związane z zatrudnieniem i

jest niewątpliwie stabilniejsza. Jeśli chodzi zaś o potrzebę gospodarczą po stronie płatnika składek, to w tym zakresie należy zwrócić uwagę, że (...) sp. z o.o. sp.k. miała plany rozwoju, a dla tych planów istotne było zatrudnienie doświadczonego i merytorycznie przygotowanego pracownika, po to bowiem, aby pozyskać klientów i rozszerzyć zakres działalności potrzeba osoby czy osób, które w tej branży, w której działała ww. spółka, przygotowują dobrą ofertę, a potem zapewnią obsługę klienta na oczekiwanym przez niego poziomie. Ubezpieczona była takim pracownikiem. Od wielu lat prowadziła działalność gospodarczą, a poza tym współpracowała ze spółką R4S. Przy tym doskonale zna język angielski oraz jest merytorycznie przygotowana do pracy. Z tego względu spółce zależało na tym by pracowała, nie oponowano więc przeciw stabilnemu zatrudnieniu, którego oczekiwała ubezpieczona, tym bardziej, że świadczenie pracy miało odbywać się i faktycznie odbywało się na zasadach, jakie wskazuje art. 22 k.p., co będzie jeszcze przedmiotem szczegółowej analizy.

Wracając jednak do potrzeby gospodarczej pracodawcy, to zdaniem Sądu taka wystąpiła z uwagi na planowany rozwój spółki i została potwierdzona w toku przeprowadzonego postępowania dowodowego. Jeśli chodzi zaś o zarzut organu rentowego dotyczący tego, że spółka funkcjonuje od 2017r., a na nowo utworzonym stanowisku zatrudniła ubezpieczoną dopiero w 2020r., to wskazać należy, że to do płatnika składek należy decyzja o tym w oparciu o jaką umowę zatrudnia osoby wykonujące pracę. Ta sama praca może być bowiem realizowana w oparciu o różne umowy – w zależności od organizacji procesu pracy mogą to być umowy zlecenia, współpraca w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, umowa o pracę itp. Istotne jest zatem w przedmiotowej sprawie to, czy K. E. faktycznie wykonywała pracę, czy było na nią zapotrzebowanie oraz czy odbywało się to w warunkach, jakie określa kodeks pracy. Jeśli chodzi o pierwszą kwestię, to zebrany w sprawie materiał dowodowy potwierdza, że ubezpieczona realizowała obowiązki pracownicze w ramach umowy o pracę zawartej z (...) sp. z o.o. sp.k. Świadek A. S., a także M. S. i M. W. (1) wyjaśnili, że K. E. przygotowywała oferty dla potencjalnych klientów oraz prezentowała je podczas spotkań z klientami. Jednym z takich klientów, dla którego praca miała mieć szeroki, bo europejski zasięg, była firma farmaceutyczna B.. Ubezpieczona na potrzeby tego kontraktu, który spółka spodziewała się pozyskać, wykonywała pracę przez okres dwóch miesięcy, przy czym do podpisania umowy ostatecznie nie doszło z powodu strat wizerunkowych, jakie poniosła (...) sp. z o.o. sp.k. w związku z negatywnymi publikacjami prasowymi. Ponadto ubezpieczona realizowała cztery kontrakty, które ww. spółka już zawarła (z A., z A. P., z (...) S.A. oraz z I.). W ramach realizowanych prac monitorowała rynek, planowała kampanie informacyjne oraz konferencję prasową zarządu jednego z klientów, przygotowywała harmonogramy, a także monitorowała działania. W ramach tego kontaktowała się tak z klientami, jak i z członkami zarządu – jej przełożonymi oraz z innymi osobami pracującymi dla spółki. Powyższe potwierdza relacja świadka oraz stron, jak również dołączona do odwołania korespondencja e-mail, wydruki z komunikatora internetowego WhatsApp oraz nagranie konferencji prasowej, które znajduje się pod linkiem podanym w odwołaniu. Z dokumentów dołączonych do odwołania wynika, że K. E. prowadziła korespondencję z klientami spółki przy użyciu indywidualnego firmowego konta e-mailowego, a ponadto omawiała ze współpracownikami szczegóły warunków współpracy z klientami w ramach prowadzonych projektów czy też w związku ze składanymi klientom ofertami.

Analizując w dalszej kolejności zapotrzebowanie na pracę, Sąd ocenił, iż takie faktycznie w spółce istniało. Spółka prowadziła działalność, miała klientów oraz starała się pozyskać nowych, a tym samym, oczywistym jest, że istniały w spółce zadania wymagające wykonania. Do tego celu spółka zatrudniała kilka osób w oparciu o różne umowy. Prawdą jest, że tylko ubezpieczonej zaproponowano umowę o pracę, jak już jednak zostało wskazane, istotne jest to o czym wcześniej była mowa. Ponadto, niektóre osoby pracujące w (...) sp. z o.o. sp.k. miały umowy o pracę w R4S sp. z o.o. sp.k. – jak np. świadek A. S. – zatem nie musiały być zainteresowane stosunkiem pracy w drugiej spółce. W przypadku ubezpieczonej było inaczej. Ubezpieczona przez lata prowadząc działalność gospodarczą oraz współpracując od 2019r. z R4S sp. z o.o. sp.k., po okresie kilkunastu miesięcy pracy w takiej formie, chciała mieć stabilne zatrudnienie, o czym była już mowa. Zaproponowano jej takie nie w R4S sp. z o.o. sp.k., lecz w planującej szerszy rozwój (...) sp. z o.o. sp.k., czego nie ma podstaw kwestionować, szczególnie że organizacja pracy jest domeną przedsiębiorcy, bez względu na to, w jakiej formie prawnej działa. Organ rentowy może kontrolować tytuł podlegania ubezpieczeniom społecznym, lecz tak daleka ingerencja, że Zakład, bez dodatkowych argumentów, tylko z uwagi na fakt niezatrudniania w przeszłości pracowników, arbitralnie przesądza o potrzebie zatrudnienia pracownika, jest zbyt daleko idąca i według Sądu nie może mieć miejsca.

Dokonując oceny, czy ubezpieczona na podstawie umowy zawartej w dniu 25 września 2020r. realizowała obowiązki w ramach zawartego z płatnikiem składek stosunku pracy, Sąd zgodził się ze stanowiskiem ubezpieczonej. K. E. odpłatnie, za wynagrodzeniem, które było jej przekazywane na rachunek bankowy, realizowała pracę w miejscu i czasie wskazanym przez pracodawcę. Jeśli chodzi o miejsce, to pracodawca polecił jej pracę zdalną i tak też obowiązki pracownicze były realizowane. Jeśli chodzi natomiast o czas, to ubezpieczona miała wyznaczoną godziny pracy od 9.00 do 17.00 i w tym czasie pracowała, co potwierdzała w ewidencji czasu pracy prowadzonej w arkuszu E. bądź W.. Dodatkowo, realizując wynikający z art. 22 k.p. wymóg wykonywania przez pracownika pracy podporządkowanej, pracodawca, a konkretnie członkowie zarządu reprezentujący spółkę – (...) i M. W. (1), nadzorowali pracę ubezpieczonej. Wydawali jej polecenia dotyczące pracy, a także w trakcie realizacji pracy kontrolowali to, co ubezpieczona wykonuje. Weryfikowali oferty, które przygotowuje, a także inne zadania, które zostały jej powierzone, co odbywało się podczas bardzo częstych kontaktów z ubezpieczoną – tak w formie telefonicznej, jak i za pośrednictwem aplikacji Zoom, T. bądź poprzez komunikatora WhatsApp. W taki sposób ubezpieczona często konsultowała z członkami zarządu szczegóły ofert czy też czynności wykonywane w ramach obsługi realizowanych projektów, a także raportowała stopień wykonania obowiązków.

Zdaniem Sądu powyższe okoliczności były wystarczające dla stwierdzenia, że strony łączył stosunek pracy. Potwierdzają one faktyczne wykonywanie pracy przez ubezpieczoną, co stanowiło główną przyczynę zakwestionowania przez organ rentowy zawartej przez strony umowy o pracę. Wbrew stanowisku Zakładu, materiał dowodowy potwierdza jednak, że ubezpieczona faktycznie wykonywała pracę i że realizowała czynności odpłatnie oraz w ramach podporządkowania pracowniczego, rozumianego jako organizacja czasu i miejsca pracy oraz wydawanie jej poleceń. Pozwalało to zatem uznać, że jej współpraca z (...) sp. z o.o. sp.k. nosiła cechy stosunku pracy w rozumieniu art. 22 § 1 k.p.

Sąd nie podzielił wątpliwości organu rentowego stanowiących podstawę wydania zaskarżonej decyzji, oceniając, że stanowiły one przejaw jednoznacznie niekorzystnej dla ubezpieczonej oceny okoliczności sprawy. W szczególności za pozornym zatrudnieniem K. E. nie przemawia fakt podjęcia przez nią zatrudnienia w okresie ciąży oraz to, że w niedługim okresie po zawarciu umowy o pracę stała się niezdolna do pracy. Wprawdzie organ rentowy argumentował, że z uwagi na zbieżność czasową zgłoszenia do ubezpieczeń z okresem ciąży z góry było wiadomo, że postanowienia umowy o pracę z 25 września 2020r. nie będą mogły być realizowane, jednakże okoliczność ta samoistnie nie świadczy o zamiarze pozornego zatrudnienia bądź obejścia prawa. Samo zawarcie umowy o pracę z kobietą w okresie ciąży, choćby nawet głównym motywem tego zatrudnienia było uzyskanie zasiłku macierzyńskiego, nie jest naganne ani tym bardziej sprzeczne z prawem, na co wielokrotnie wskazywano w orzecznictwie Sądu Najwyższego (zob. przykładowo wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 lutego 2006r., III UK 156/05). Istotną kwestią jest to, czy stosunek pracy był przez pracownika i pracodawcę realizowany, co w rozpatrywanej sprawie zostało wykazane.

Okolicznością świadczącą o pozorności umowy o pracę w realiach przedmiotowej nie jest również i to, że ubezpieczona została zatrudniona na nowo utworzone stanowisko, a w okresie jej nieobecności nie został zatrudniony inny pracownik. Jeszcze raz należy przypomnieć, że organizacja pracy, w tym tworzenie stanowisk i dobór osób, którym powierza się obowiązki pracownika nieobecnego, leży w gestii pracodawcy i jest oceniane przez pryzmat zindywidualizowanych, ekonomicznych potrzeb związanych z prowadzoną działalnością. W analizowanym przypadku, na co wskazywali członkowie zarządu spółki, potrzeba utworzenia nowego stanowiska powstała w związku z zamiarem rozwoju działalności spółki, co też zdaniem Sądu jest okolicznością uzasadniającą zatrudnienie pracownika na nowym, adekwatnym do planowanych zmian stanowisku. Natomiast okoliczność, że ostatecznie plany płatnika składek nie zostały zrealizowane, co mogło budzić wątpliwości organu rentowego odnośnie racjonalności zatrudnienia ubezpieczonej, została spowodowana przyczynami obiektywnymi, które szczegółowo podczas przesłuchania opisali M. S. i M. W. (1). Te przyczyny były związane z tym, że doszło do utraty przez spółkę pozytywnego wizerunku w następstwie pojawienia się negatywnych publikacji na temat spółki R4S sp. z o.o. sp.k. Okoliczności te wystąpiły jednak dopiero po zatrudnieniu ubezpieczonej na podstawie umowy o pracę. Przyczyniły się one do redukcji stanu zatrudnienia w spółce, spowodowały utratę dotychczasowych kontraktów i możliwość podpisania nowych, co z kolei musiało mieć wpływ na plany spółki na przyszłość i ewentualne zatrudnienie osoby

w zastępstwie za ubezpieczoną. Spółka w tej sytuacji, co należy ocenić jako logiczne i racjonalne - skoro redukowałą zatrudnienie, bo nie mogła zapewnić pracy osobom, które dla niej pracowały, skoro wstrzymała rekrutacje – to nie planowała kolejnych przyjęć do pracy, tym bardziej że M. W. (1) i M. S. wobec pogarszającej się sytuacji podjęli decyzję o likwidacji spółki i o otwarciu nowej marki.

Z uwagi na opisane okoliczności Sąd nie podzielił stanowiska Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wyrażonego w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Spornej umowie o pracę z 25 września 2020r. nie sposób przypisać cech pozorności. Tym samym, w ocenie Sądu, nie zachodzą przesłanki do uznania tej umowy za nieważną na podstawie art. 83 § 1 k.c. Również w oparciu o art. 58 k.c. nie ma podstaw do stwierdzenia jej nieważności, mimo że niezdolność do pracy ubezpieczonej w związku z ciężką powstała w niedługim czasie po zawarciu umowy o pracę. W tym miejscu jeszcze raz przypomnieć należy, że zgodnie z jednomyślnym orzecnictwem Sądu Najwyższego chęć uzyskania tytułu podlegania ubezpieczeniom społecznym jest zgodna z prawem i zasadami współżycia społecznego. Dlatego nie można przyjąć, że jeżeli stronom umowy o pracę przyświeca taki właśnie cel, to czynność prawna jest nieważna z mocy art. 58 § 1 lub 2 k.c. (wyrok Sądu Najwyższego z 9 lutego 2012r., I UK 265/11, LEX nr 1169836). Sama chęć uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego jako motywacja do podjęcia zatrudnienia również nie świadczy o zamiarze obejścia prawa, podobnie jak inne cele stawiane sobie przez osoby zawierające umowy o pracę, takie jak na przykład chęć uzyskania środków utrzymania (por. wyroki Sądu Najwyższego: z 25 stycznia 2005r., II UK 141/04, OSNP 2005 Nr 15, poz. 235; z 5 października 2005r., I UK 32/05, OSNP 2006 nr 15-16, poz. 249; z 28 kwietnia 2005r., I UK 236/04, OSNP 2006 nr 1-2, poz. 28; z 11 stycznia 2006r., II UK 51/05, OSNP 2006 nr 23-24, poz. 366, z 22 czerwca 2015r., I UK 367/14, niepublikowany).

Z opisanych powodów Sąd ocenił odwołanie jako zasadne i na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję, orzekając jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

W punkcie 2 sentencji wyroku Sąd rozstrzygnął o kosztach zastępstwa procesowego, przyjmując za podstawę art. 99 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 i 2 k.p.c. oraz § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jedn. Dz. U. z 2018r., poz. 265).